

DIVADLO ASTORKA
KORZO '90

LIONEL GOLDSTEIN
HALPERN
A JOHNSON

(HALPERN & JOHNSON)

ÚČINKUJÚ:
MILAN KŇAŽKO a. h.
a VLADO ČERNÝ

Lionel Goldstein

Halpern a Johnson

(Halpern & Johnson)

Preklad: Alexandra Ruppeldtová
Dramaturgia: Andrea Domeová
Scéna: Peter Čanecký
Kostýmy: Katarína Hollá
Hudba: Michal Novinski

Réžia: Ondrej Spišák

Osoby a obsadenie

Joseph Halpern: Milan Kňazko a. h.
Dennis Johnson: Vlado Černý

Premiéra 14. 5. 2022
v Divadle ASTORKA Korzo '90 v Bratislave.

Text sleduje: Daša Lapošová
Garderóba: Milka Tománková
Rekvizity: Ida Kalmárová
Technika: pod vedením Tomáša Mrekaja
Svetlo a zvuk: CMB s. r. o.

HALPERN: Ani jeden z nás nežil tak, ako si predstavoval.

JOHNSON: Ale podarí sa to niekomu?

HALPERN: Vy sa nemáte čo sťažovať. Viedli ste dvojité život.

JOHNSON: A vy nie?

Lionel Goldstein: *Halpern a Johnson*. Preklad Alexandra Ruppeldtová

LIONEL GOLDSTEIN

je britský divadelný, rozhlasový a televízny autor.

Po svetovej premiére divadelnej hry *Halpern a Johnson* (Halpern & Johnson) v izraelskom Cameri Theatre (1995) uviedli hru v Sydney (Ensemble Theatre, 1996, 2007), Buenos Aires (1997, 2002, 2007), Montevideu (1998), Miami na Floride (2004), v Solana Beach v Kalifornii (2006), vo Phoenixe (Arizona Jewish Theater Company, 2008), Montreale (2008), Ulme (2009), Bambergu (2010), Linzi (2011), Bonne (2011), Madride (2011), Budapešti (2014), Petrohrade, Moskve (2015, 2021), Bloomington Ille v USA (2016, 2021). Autor sám režíroval svoju divadelnú hru v roku 2008 v New End Theatre v Londýne s Bernardom Kayom a Ianom Barrittom. Slávne je aj viedenské uvedenie s Ottom Schenkom a Helmuthom Lohnerom v roku 2008 (Theater in der Josefstadt, réžia Herbert Föttinger) a parížske v roku 2010 v Théâtre de l'Oeuvre s Michelom Aumontom a Michelom Dussachoyom (réžia Marcel Bluval). V Prahe uviedlo hru Divadlo Ungelt v réžii Ladislava Smočka s Petrom Kostkom a Františkom Němcem v roku 2014 a podobne ako viacero menovaných inscenácií je stále na repertoári. Rozhlasovú verziu hry odvysielali v Nemecku a Česku.

Ďalšie divadelné hry Lionela Goldsteina *Ann & Debbie*, *Mandate Memories*, *Goldsmid v. Bromer* uviedli v Nemecku, Českej republike, USA, Veľkej Británii.

Televízne hry a televízne seriály *The Executioner*, *Ann & Debbie*, *Crown Court*, *The Bill*, *Howard's Way*, *Castle Of Adventure*, *Gus & Gina* vysielali televízie BBC, GRANADA TV, THAMES TV, TVS, CBS, GRANADA TV.

V roku 1983 vznikla v produkcii HBO/HTV televízna verzia *Halperna a Johnsona*, v ktorej účinkovali Lawrence Olivier and Jackie Gleason. Získala ceny vo Veľkej Británii (PYE TV Writing Award, 1984) a v USA (ACE Best Play on Cable TV, 1984).

Lionel Goldstein je autorom kníh *Man Before Yesterday* (1991, Veľká Británia) a *Weather Cooks* (1994, Veľká Británia a Japonsko).

ROMANTICKÁ LÁSKA Z POHLADU SOCIÁLNEJ NEUROVEDY

„Od roku 2000 bolo na poli sociálnej neurovedy uskutočnených viacero štúdií, ktoré hľadali koreláty romantickej lásky v aktivite mozgu. Participantmi v niektorých z nich boli čerstvo a zároveň intenzívne zamilovaní jednotlivci[3] v iných[4] zase dlhodobo zamilovaní jednotlivci, ktorí museli najprv prejsť množstvom testov. Úlohou týchto štúdií bolo priniesť obohatenie z hľadiska chápania pojmu romantická láska, ako aj dejov, ku ktorým dochádza na úrovni mozgovej aktivity. Výskumy sa uskutočnili pomocou zobrazovacích techník ako napr. funkčná magnetická rezonancia a pozitronová emisná tomografia, pričom v rámci metodologickej časti výskumníci používali najčastejšie ako vizuálne stimuly fotografie ľudí.[5] Z ich výsledkov vyplýva, že romantická (vášnivá) láska nielenže aktivuje subkortikálne oblasti mozgu, ktoré sprostredkujú rozličné emócie, ktoré súvisia s motiváciou po získaní odmeny, ale takisto aktivuje vyššie kortikálne oblasti, ktoré sa podieľajú na sociálnej kognícii, pozornosti, pamäti, mentálnej asociácii a sebareprezentácii.[6] [...]

V rámci neurobiologických procesov, ku ktorým pri zamilovanosti dochádza, súvisí výrazne zvýšená hladina dopamínu so zvýšenou hladinou noradrenalínu, čím podnecuje aktivitu testosterónu a tlmí činnosť serotonínu.[11] To vysvetľuje fakt, že veľmi silné motivačné aspekty romantickej lásky nemajú dosah len na samotnú kogníciu (napr. vyšší výkon v lexikálnych úlohách), ale podnecujú aj sexuálne vzrušenie a túžbu.

[12] Vzhľadom na to, že z hľadiska mozgovej aktivity je neustála tvorba takéhoto množstva dopamínu nezvládnuteľná, v prípade, že vzťah dvoch ľudí pretrvá, vášeň medzi nimi postupne slabne. Tým sa znižuje potenciál pre motivačné pohony romantickej lásky sprostredkované na neurobiologickej úrovni dopaminérgnymi dráhami. Tak ako intenzita sexuálnej túžby medzi dvomi ľuďmi po určitom čase klesá, potenciál, ktorý podporuje motivačný mechanizmus romantickej lásky, sa takisto neustále znižuje.[13] Aktivita dopamínu súvisí s objavovaním a spoznávaním nových vecí, ktoré sa môžu zdať jednotlivcovi subjektívne vzrušujúce. Preto je pochopiteľné, že spoločné angažovanie sa partnerov v nových, predtým nevyskúšaných aktivitách, ktoré stimulujú fyziologické nabudenie, má vplyv na neurobiologické mechanizmy, ktoré

stimulujú prežívanie romantickej lásky.[14] Najnovšie štúdie[15] dokazujú, že intenzívna romantická láska môže u ľudí zotrvať aj viac ako dvadsať rokov, hoci takýto fenomén je pomerne vzácny. Lásku, možno nájsť aj v klinickom opise iných pojmov. V tejto súvislosti Reynaud et al.[17] poukazujú na viaceré podobnosti medzi romantickou láskou a závislosťou od omamných látok. Opojenie láskou, ktoré nastáva pri formovaní väzby medzi partnermi, pripomína akútnu intoxikáciu pri omamných látkach. Vo všeobecnosti majú závislosť od omamných látok a intenzívnejšia romantická vášeň viacero spoločných charakteristík, ako sú euforická nálada, absencia vnímania akýchkoľvek možných negatívnych dôsledkov, vysoká nápadnosť prejavov či intenzívne spomienky.[18] Z pohľadu bežného človeka, ale aj z výskumov vyplýva, že romantická láska vedie k nadobudnutiu mimoriadneho významu vnútorného obrazu partnera v identite jednotlivca, pričom na jeho základe je romantický partner chápaný z väčšej či menšej časti ako jeho súčasť.[20] [...] Vzhľadom na to, že novosť, neobvyklosť a rozmanitosť sú charakteristické pre dopamín, možno teda usudzovať, že budú mať určitý vplyv na neurobiologický mechanizmus romantickej lásky. Z literatúry vyplýva, že vysoká miera produkcie dopamínu sa spája s motiváciou, prežívaním šťastia, cieľavedomou prácou a vysokou mierou pozitívneho myslenia.“

[3] BARTELS, A., ZEKL, S.: Neural basis of romantic love. In: *Neuroreport*, roč. 11, 2000, s. 3829 – 3834; BARTELS, A., ZEKL, S.: The neural correlates of maternal and romantic love. In: *Neuroimage*, roč. 21, 2004, č. 3, s. 1155 – 1166. [4] ACEVEDO, B. et al.: Neural correlates of long-term intense romantic love. In: *Social Cognitive and Affective Neuroscience Advanced Access*, roč. 7, 2011, č. 2, s. 145 – 159; ACEVEDO, B. et al.: Neural correlates of marital satisfaction and well-being: Reward, empathy, and affect. In: *Clinical Neuropsychiatry*, roč. 9, 2012, č. 1, s. 20 – 31. [5] BARTELS, A., ZEKL, S.: The neural correlates of maternal and romantic love; ACEVEDO, B. et al.: Neural correlates of long-term intense romantic love; ACEVEDO, B. et al.: Neural correlates of marital satisfaction and well-being: Reward, empathy, and affect. In: *Clinical Neuropsychiatry*, roč. 9, 2012, č. 1, s. 20 – 31. [6] CACIOPPO, S. et al.: Social neuroscience of love. In: *Clinical Neuropsychiatry*, roč. 9, 2012, č. 1, s. 3 – 13. [11] FISHER, H.: *Why him? Why her? How to find and keep lasting love*. New York: Oneworld Publications 2011. [12] DIAMOND, L.: Emerging perspectives on distinctions between romantic love and sexual desire. In: *Current Directions in Psychological Science*, roč. 13, 2012, č. 3, s. 116 – 119. [13] REISMANN, C., ARON, A., BERGEN, M.: Shared activities and marital satisfaction: Causal direction and self-expansion versus boredom. In: *Journal of Social and Personal Relationships*, roč. 10, 1993, č. 2, s. 243 – 254. [14] ARON, A., ARON, E., NORMAN, C.: Self expansion model of motivation and cognition in close relationships and beyond. In: CLARK, M., FLETCHER, G. (eds.): *Blackwell's Handbook of Social Psychology: Volume 2: Interpersonal processes*, Oxford: Blackwell 2001, s. 478 – 501; ACEVEDO, B. et al.: Neural correlates of long-term intense romantic love. In: *Social Cognitive and Affective Neuroscience Advanced Access*, roč. 7, 2011, č. 2, s. 145 – 159. [15] ACEVEDO, B., ARON, A.: Does a long-term relationship kill romantic love. In: *Review of General Psychology*, roč. 13, 2009, č. 1, s. 59 – 65; ACEVEDO, B. et al.: Neural correlates of long-term intense romantic love. In: *Social Cognitive and Affective Neuroscience Advanced Access*, roč. 7, 2011, č. 2, s. 145 – 159. [17] REYNAUD, M. et al.: Is love passion an addictive disorder? In: *American Journal of Drug and Alcohol Abuse*, roč. 36, 2010, č. 5, č. 261 – 267. [18] Tamže. [20] ARON, E., ARON, A.: Love and expansion of the Self: The state of the model. In: *Personal Relationships*, roč. 3, 1996, č. 1, s. 45 – 58.

ČLOVĚK A DUŠE

„Mladý člověk ve věku, kdy je způsobilý k sňatku, má sice vědomí já (dívka zpravidla více než mladý muž), avšak není tomu tak příliš dávno, co se vynořil z mlh počáteční nevědomosti. Má proto rozsáhlé oblasti, které jsou dosud ve stínu nevědomosti a které - podle svého dosahu - neumožňují vytvoření psychologického vztahu. Prakticky to znamená, že mladému člověku je dáno jen neúplné poznání druhého člověka i sebe sama, a proto může být o motivech druhého člověka i o svých vlastních zpraven jen nedostatečně. Zpravidla jedná většinou na základě nevědomých motivů. Subjektivně se mu přirozeně zdá, jako by byl velmi vědomý, neboť člověk vždycky přeceňuje obsahy, které jsou právě vědomé, a je i zůstane velkým překvapivým objevem, že to, co považujeme za konečně dosažený vrchol, je ve skutečnosti jen nejnižší stupeň velmi dlouhého schodiště. Čím větší je rozsah neuvědomělosti, tím méně se při uzavření sňatku jedná o svobodnou volbu, což je v zamilovanosti subjektivně zřetelně vnímáno jako osudová nutnost. Tam, kde zamilovanost není, může přesto existovat nutnost, ovšem v méně příjemné formě. Motivace, které jsou ještě nevědomé, mají osobní a obecnou povahu. Jsou to především motivy, které pocházejí z rodičovského vlivu. V tomto smyslu je pro mladého muže určující vztah k matce a pro dívku vztah k otci. V první řadě je to stupeň sounáležitosti s rodiči, jenž nevědomě ovlivňuje, podporuje nebo znesnadňuje volbu manžela. Vědomá láska k otci a matce podporuje volbu manžela podobného otci nebo matce. Nevědomá sounáležitost (která se vůbec nemusí vědomě projevovat jako láska) naproti tomu takovou volbu ztěžuje a vynucuje zvláštní modifikace. Abychom je pochopili, musíme v první řadě vědět, odkud tato nevědomá sounáležitost s rodiči pochází a za jakých okolností nuceným způsobem modifikuje nebo dokonce znemožňuje vědomou volbu. Všechny život, který by rodiče mohli žít a který byl z nepravých důvodů znemožněn, je zpravidla předáván v obrácené formě jako dědictví dětem. To znamená, že děti jsou nevědomě nuceny do směru života, který má kompenzovat to, co se v životě rodičů nenaplnilo. [...] Z hlediska zachování druhu by byla více či méně instinktivní volba asi to nejlepší, ovšem z psychologického hlediska není vždycky šťastná, neboť mezi čistě instinktivní a individuálně diferencovanou osobností bývá často nesmírně velký rozdíl. V takovém případě se sice může čistě

instinktivní volbou zlepšit nebo osvěžit rasa, ale zato se zničí individuální štěstí. (Pojem instinkt je samozřejmě jen souhrnný pojem pro všechny možné organické a duševní faktory, jejichž povaha je nám většinou neznámá.) Kdyby měl být jedinec považován jen za nástroj zachování druhu, pak bude čistě instinktivní volba manželského partnera patrně to nejlepší. Jelikož jsou však její základy nevědomé, lze na tom založit jen jakýsi druh neosobního vztahu, jak to můžeme velmi pěkně pozorovat u primitivů. Pokud tam vůbec můžeme hovořit o ‚vztahu‘, je to jen bledý, vzdálený vztah vysloveně neosobní povahy, který je zcela regulován starobylými zvyky a předsudky; je to předobraz každého konvenčního manželství. Pokud manželství dětí nebylo zaranžováno rozumem nebo lstí nebo takzvanou starostlivou láskou rodičů a pokud není u dětí primitivní instinkt znetvořen ani nesprávnou výchovou, ani skrytým ovlivňováním z nahromaděných a zanedbaných rodičovských komplexů, bude volba manželského partnera normálně vyplývat z nevědomých, instinktivních motivací. Nevědomost způsobí neodlišenost, nevědomou identitu. Praktickým důsledkem je, že jeden u druhého předpokládá stejnou psychologickou strukturu. Normální sexualita jako společný a zdánlivě stejně zaměřený požitek posílí pocit jednoty a identity. Tento stav bývá označován jako úplná harmonie a je oceňován jako velké štěstí (‚jedno srdce a jedna duše‘). Je tomu snad právem, neboť návrat k onomu počátečnímu stavu nevědomosti a nevědomé jednoty je jako návrat do dětství (odtud dětinské projevy zamilovaných), ba co více, je to jako návrat do mateřského lůna, do moří nabitých předtuchami dosud nevědomé tvořivé plnosti. Ano, je to opravdový a nepopíratelný prožitek božství, jehož přesila vymaže a pohltí vše individuální. Je to opravdová svátost přijímání života a neosobního osudu. Svévole udržující sebe samu se zlomí, žena se stane matkou, muž se stane otcem, a tak jsou oba oloupeni o svobodu a jsou z nich učiněny nástroje života, který postupuje dál. Vztah zůstává uvnitř hranic biologického instinktivního cíle - zachování druhu. Poněvadž tento cíl má kolektivní povahu, má podle toho také vzájemný psychologický vztah manželů v podstatě kolektivní povahu, a není tedy možné ho pokládat v psychologickém smyslu za vztah individuální. O takovém vztahu můžeme hovořit teprve tehdy, když dojde k poznání nevědomých motivací a počáteční identita je dalekosáhle zrušena. Židka nebo takřka nikdy se manželství nevyvíjí v individuální vztah hladce a bez krizí. Neexistuje uvědomování bez bolestí.“

Muž je tradične považovaný za rušiteľa manželského míru. Táto povesť pochádza zo starých, dávno minulých časů, kedy muži ešte mali čas pestovať rôzne kratochvíle. Dnes však klade život na mužov také požiadavky, že lze spatřit šlechtného hidalga Dona Juana nanejvyš už jen na divadle. Víć než kdy jindy miluje muž své pohodlí, neboť žijeme ve věku neurastenie, impotence a ‚easy chairs‘. Na šplhání do oken a na souboje už mu nezbyvá energie. Má-li se něco stát v oboru cizoložství, musí to být snadné. V žádném ohledu to nesmí přijít příliš draho, a proto má dobrodružství být pouze přechodné. Dnešní muž má pořádný strach, aby neohrozil manželství jako instituci.

Carl Gustav Jung

Sekretárka, písárka, modistka, ty všechny vykonávají vliv šířící se miliony podzemních kanálů, který podkopává manželství, neboť přání všech těchto žen nemíří na dobrodružství sexu - tomu může věřit leda hlupák - nýbrž na vdavky. Ony ‚beatae possidentes‘, manželky, mají být vytlačeny, zpravidla nikoli hlučně a násilně, nýbrž tichým urputným přáním, které, jak známo, má čarovný účinek strnulého hadího pohledu. Žena tak postupovala odjakživa.

Carl Gustav Jung

JOHNSON: Ak to bolo tak... (Zdvihne hlas, bolestne a nahnevane.) Prečo ste od Florence neodišli?

HALPERN: Neviem... Naozaj neviem... Rodina pre mňa znamenala všetko. Chlapci ešte chodili do školy... Flo bola... Stále som k nej niečo cítil – ale nejako inak...

Lionel Goldstein: *Halpern a Johnson*. Preklad Alexandra Ruppeltdtová

JOHNSON: Sekretárka, aké banálne!

HALPERN: Načo vymýšľať, čo už je vymyslené.

Lionel Goldstein: *Halpern a Johnson*. Preklad Alexandra Ruppeltdtová

*Narodili sme sa, aby sme žili spolu.
Naša spoločnosť je ako kamenný oblúk,
ktorý by sa zrútil,
keby kamene nedržali pohromade
a neopierali sa navzájom.*

Seneca

OSAMELOSŤ A SAMOTA AKO PSYCHOLOGICKÉ FENOMÉNY

„Ľudia majú všeobecnú potrebu združovať sa s druhými a podstatnú časť svojho života trávajú v spoločnosti druhých ľudí. Z výsledkov výskumu O'Conora a Rosenblooda (1996; podľa: Hewstone, Stroebe, 2001, s. 420) vyplýva, že hoci ľudia trávajú dosť času v prítomnosti druhých ľudí, predsa sa cítia niekedy osamelí.

Pojmy samota a osamelosť sa v psychológii nestotožňujú. Samota je objektívny stav, zvonka ľahko pozorovateľný. Osamelosť sa týka nášho vnímania sociálnych interakcií a ich charakteristík. To znamená, že pre niektorých ľudí je aj málo kontaktov s inými dostačujúci a necítia sa osamelo. Pre iných, naopak, ani veľký počet ľudí nepomáha prekonať osamelosť. Osamelosť charakterizovali L. A. Peplau a D. Perlman (1982; podľa Výrost, Slaměník, 2001, s. 122) na základe troch znakov a to: - osamelosť je subjektívny zážitok (nemožno ju odhaliť iba na základe pozorovania); Subjektívnosť vnímania osamelosti zdôrazňuje napr. aj Sermat (podľa Molčanová, Baumgartner, Kaňuková, 2007), ktorý hovorí o rozpore medzi ideálnymi a vnímanými vzťahmi, o rozdiel medzi počtom priateľov, ktorých by si jednotlivci želali mať a ktorých reálne má. - osamelosť je výsledkom vnímania istej nedostatočnosti v interpersonálnych vzťahoch;

- osamelosť je nepríjemná.

C. Rubenstein a P. Shaver (1982; podľa Výrost, Slaměník, 2001, s. 122) zistili štyri základné faktory pri popise prežívania osamelosti: zúfalstvo, depresiu, netrpezlivú nudu a sebaľútosť. Osamelosť je tiež vnímaná ako osobnostná premenná, ktorú možno chápať ako stav, alebo ako črtu. Osamelosť ako črta predstavuje relatívne stabilný vzorec prežívania, ktorý sa situačne iba málo mení. Osamelosť ako stav je zážitok, ktorý je časovo ohraničený a spojený s dramatickými zmenami v živote. (Výrost, Slaměník, 2001, s. 122).“

(Beata Žitniaková Gurgová, 2013)

Lebo čím viac má človek sám osebe, tým menej potrebuje zvonka a tým menej pre neho môžu ostatní znamenať.

Arthur Schopenhauer

O ŽIVOTNEJ MÚDROSTI

„Aj najvšeobecnejší pohľad nám odhalí, že dvoma nepriateľmi ľudského šťastia sú bolesť a nuda. [...] Tuposť ducha je totiž priebežne spojená s tuposťou pociťovania a nedostatkom vzrušivosti, ktorá znižuje vnímavosť pre bolesť a strasti každého druhu a veľkosti: práve z tejto duchovnej tuposti však na druhej strane pramení oná vnútorná prázdnota, zračiaca sa na mnohých tvárach, prezrádzajúca sa ustavične živou pozornosťou ku všetkým, i bezvýznamným procesom vo vonkajšom svete, ktorá je vlastným prameňom nudy, a dychtiaca vždy po vonkajších podnetoch, aby pomocou niečoho uviedla ducha a myseľ do pohybu. Pri voľbe takých podnetov nič sa jej neoškľiví, dokazuje to úbohosť v zabíjaní času, k akému sa ľudia uchylujú, a takisto aj spôsob ich družnosti a konverzácie a dokazujú to postávajúci vo dverách a zízajúci von oknom. Predovšetkým z tejto vnútornej prázdnoty vyrastá chorobná potreba spoločnosti, rozptýlenia, zábavy a luxusu každého druhu, ktorá mnohých privádza k plytvaniu a potom k biede. Pred takým scestím nič nechráni tak bezpečne ako vnútorné bohatstvo, bohatstvo ducha, pretože čím viac sa duch približuje k neobyčajnosti, tým menej priestoru poskytuje nude. [...] Duchaplný človek sa bude usilovať predovšetkým o bezbolestnosť, nezáhalčivosť, pokoj a čas na oddych, a bude teda hľadať tichý, skromný, podľa možnosti nerušený život a v dôsledku toho, po zoznámení sa s takzvanými ľuďmi, vyberie si utiahnutosť a veľký duch dokonca samotu. Lebo čím viac má človek sám osebe, tým menej potrebuje zvonka a tým menej pre neho môžu ostatní znamenať. Preto neobyčajnosť ducha vedie k nedružnosti. Veruže, keby sa kvalita spoločnosti dala nahradiť kvantitou, stálo by za námahu žiť dokonca vo veľkom svete, žiaľ, sto hlupákov pokope ešte nevydá jedného rozumného muža.

No kto je opakom rozumného, bude vyhľadávať za každú cenu, len čo mu núdza dovolí vydýchnuť, kratochvíle a spoločnosť a so všetkým sa ľahko uspokojí, neunikajúci pred ničím toľko ako pred sebou samým.“

DIVADLO ASTORKA
KORZO '90

Divadlo ASTORKA Korzo'90 v zriaďovateľskej
pôsobnosti Bratislavského samosprávneho kraja.

RÁDIO EXPRES

WINE LOVERS CLUB

ticketportal
VSTUPENKY NA DOSAH

kedykam^{sk} OZ Gratia KGB DiXit

Ďakujeme za pomoc pri príprave inscenácie:

Zuzane Dolejšiovej, Tomášovi Sternovi

Divadlo ASTORKA Korzo '90

RiaditeľVlado ČERNÝ

Umelecký šéf..... Ondrej SPIŠÁK

www.astorka.sk

PREDAJ VSTUPENIEK:

1. POKLADŇA Divadla ASTORKA Korzo '90 Námestie SNP 33, Bratislava 1

Tel.: +421 544 32 093

E-mail: vstupenky.astorka@gmail.com

Rezervácie a online predaj cez internet: www.astorka.sk

2. V SIETI TICKETPORTAL

na celom území Slovenska

www.ticketportal.sk

HROMADNÉ OBJEDNÁVKY:

Tel: +421 918 716 009

E-mail: pokladna@astorka.sk

Poskytujeme zľavu študentom, dôchodcom, invalidným dôchodcom, držiteľom karty ISIC, ITIC, Euro 26, SPHERE.

Premiéra v 32. sezóne 2021/2022

Autorské práva zastupuje Aura - Pont s. r. o., Veslařský ostrov 62, 147 00 Praha 4, Česká republika, www.aura-pont.cz

Bulletin k inscenácii zostavila Andrea Domeová s použitím uvedených materiálov.

Citát z článku *Romantická láska z pohľadu sociálnej neurovedy* autorov Alexandra Gregora a Mariána Špajdela je z časopisu Ostium, 4/2013, ročník 9.

Citáty z diela C, G, Junga sú z knihy *Člověk a duše*. Praha : Academie 1995.

Preložili Karel Plocek, Alena Bemášková, Ludvík Běťák, Jana Vašková.

Citát z diela Arthura Schopenhauera je z knihy *O životnej múdrosti*. Bratislava : Belimex 1997. Preložil Bohumil Schaefer.

Citát *Osamelosť a samota ako psychologické fenomény* je z diela: Beata Žitniaková Gurgová. In Literárne variácie samoty a osamelosti. Krakov :

Spolok Slovákov v Poľsku, 2013.

Foto: Ctibor Bachratý

Grafický dizajn bulletinu a plagátu: Juraj Behún

Výtvarný návrh vizuálu titulnej strany: s použitím fotografie

Logotyp Divadla ASTORKA Korzo '90: Milan VESELÝ (NV Design)